

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

Хајка на ДЈБ појачана после избора

Реална моћ Александра Вучића је после избора 24. априла кренула низбрдо и зато је количина блата којом засипа покрет „Доста је било“ кренула узбрдо.

Све слабијем мандатару потребне су све веће лажи и већи хаос у медијима. Углашен пред уценама својих партнера, цепања странке на најмање две фракције, немоћан пред спољним притисцима, Вучић преко блаћења Саше Радуловића покушава да одржи бар привид моћи. Зато је свој пропагандни тим убацио у пету брзину.

Затрпавање клеветами, увредама, лажима и потпуним измишљотинама једини је начин на који Александар Вучић може да се одржи на власти. Без икаквих аргумената које би могао да супротстави Саше Радуловићу или неком од истраживачких новинара који су раскринкали његове пљачке, Вучић се ослонио на стари, опробани метод обрачуна лажима и блатом. Користиле су га разне владајуће гарнитуре деценијама уназад. Проблем са Вучићем је што он у обрачуну иде до лудачког краја, са намером

да уништи онога ко му се испречи испред пле-на. А плен је цела Србија и демократски систем.

Количина блата и ђубрета којима Покрет и Сашу Радуловића затрпавају Вучићеви медији служи да се прикрије Вучићев страх од јачања покрета и представља бедан кризни менаџмент. Оркестрирано медијско бацање огромних количина блата, креира једну загађену политичку сцену јер је Вучићева жеља да се не види колико је слаб и колико је празна његова политика. Тај блатоидни хаос који Вучић ствара идеалан је за пљачку и корупцију која се непрестано одвија испод површине.

Покрет „Доста је било“ поднео је 12 тужби за најдрастичније блаћење и клеветање у медијима и још четири против Вучића, Вулина и Мире Басте, представнице Вулиновог лажног синдиката. Зашто? Између осталог и зато што морамо да подстичемо институције да раде свој посао. Пресуде које је Саша Радуловић добио против „Курира“ дају основу за уверење да је то ефикасан начин. Крајем децембра 2013. го-

дине „Курир“ је признао да је објавио лажне информације, те је упутио јавно извињење Саше Радуловићу и његовој породици. По пресуди су избрисани и бројни клеветнички текстови о „стечајном управнику Србије“.

Улога медија у демократском друштву је кључна и зато Покрет сматра да је наша дужност да стално апелујемо на одговорно, часно и професионално поступање медија у складу с законима, као и етичким стандардима. Не постоји други начин да се у медијску сферу коначно уведе ред, а да медији буду оно због чега су и основани – истински контролори сваке власти, а не њен понизни слуга. Док се то не догоди, покрет ће, уз подношење тужби за сваку увреду и лаж, одбијати и комуникацију са онима који нису медији, који злоупотребљавају националне фреквенције и лажно се представљају као јавна гласила, а одрабују најпрљавију кампању за Александра Вучића. **С**

*Др Ана Стевановић,
народна посланица покрета „Доста је било“*

Очи у очи са мандатаром

„Срам вас било!“

Скупштинско особље дошло је по нас у посланички клуб неколико минута пре 16.00 сати. На састанак смо кренули Радуловић, Стевановић, Јасмина Николић и ја. У ходнику нас је чекало сигурно преко тридесет камера.

Блицеви су севали на све стране док смо ишли ка сали 1 у партеру Народне скупштине. На вратима су стајали Вучић и Ивица Којић, бивши државни секретар у министарству економије и финансија Млађана Динкића, сада шеф кабинета Александра Вучића.

Вучић ми је јако стегао руку и повукао је према себи. Скоро сам се затетурао унапред.

Сели смо и сачекали да фоторепортери заврше свој посао. Када су изашли, остало је нас шесторо. Вучић је почео да говори мирно. И јако тихо, да сам га једва чуо.

„Најпре да вам честитам на изборном резултату и уласку у Скупштину. Позвао сам вас пре свега да чујем шта ви мислите да треба да буде програм, и наравно да вам изложим како га ја видим. Укратко, у наредном периоду одлучан сам да наставим путем евроинтеграција, иако сам свестан да све мање људи у земљи подржава евроинтеграције. Биће ми јако тешко да саставим владу са таквим програмом. Надам се да ћемо успети да прођемо 4. и 5. ревизију ММФ-а. Привредна активност је јако добра. ГДП расте. Морам да завршимо реформу јавних предузећа, као и 11 предузећа у реструктурирању које морамо да решимо. Велики проблеми су РТБ Бор и рудник 'Ресавица'. На крају нам остаје и реформа јавне управе која представља највећи проблем. Отварамо поглавља о правосуђу у процесу преговора са ЕУ...“ Говорио је око два минута, монотono и сталожено, без скоро икаквих емоција, текст који смо много пута чули до сада на конференцијама за штампу. „Хтео бих сада да чујем шта ви имате да ми кажете о програму наредне владе“. Избегавао је контакт очима.

Потом је реч узео Радуловић. „Да се надове-

жем на то што сте рекли, владавина права јесте кључни проблем Србије. Ми само јако забринуте за владину права. С тим у вези, како смо најавили у медијима, хтео бих да вам уручим судску тужбу коју суд не може да вам уручи већ више од годину дана, јер 'не зна где вам је пребивалиште'. Мислимо да је јако лоше за владину права у једној земљи суд не успева да уручи тужбу премијеру...“

На том месту Вучић је упао у реч. Повисио је тон. „Уопште ме не интересује шта сте најавили у медијима. Ја сам све тужбе добио. Све сам их добио“.

„Ову нисте добили. Тако су нам рекли у суду“.

„Све сам их добио. Немојте више да лажете. Зашто лажете?“ Вучић је још више повисио тон и благо се нагнуо унапред преко стола.

„Ја не лажем. Тако су нам рекли у суду. А ево хтео бих да вам уручим и књигу Душана Павловића Машина за расипање пара у којој је описано шта се све дешавало за оних пет месеци док сам био министар“, Радуловић спусти књигу на сто испред њега. „А овде је и наш програм у 20 тачака који бисмо волели да прочитате“.

Ту је ствар експлодирала. „Двадесет тачака, јел? А јел' има тачка како си крао? Јел' има колико си предузећа опљачкао? Јел више или мање од 20?“

„Врло добро знате да то све није истина. О томе смо причали када сам улазио у Владу. Сами сте рекли 'Знам да су то све Динкићеве измишљотине које лансира преко Курира'.

Мандатар је наставио да понавља: „лопов, лажов, стечај“.

„Ја сам вас саслушао док сте ви говорили. Сада је ред на вас да саслушате. План од 20 тачака говори о томе шта је потребно урадити у друштву за годину дана чиме би поставили државу на ноге, након чега би се расписали фер избори у којима ви не контролишете медије. Економска политика коју водите је погубна за

Србију. Уништавате домаћу привреду коју сте отерали у стечај, а фаворизујете стране фирме огромним субвенцијама ...“

Вучић је слушао углавном стиснутих усана. Мада је у неколико наврата покушао да се смири, није успео. Наставио је канонаду: „Ви сте најобичнији лажов и лопов. Ви и ваша жена, а и ви и ваша жена“, окренуо се према Александру Стевановићу.

„Срам вас било! Како то разговарате?! Зар су ово консултације за састав владе“, повисио је тон Радуловић, на шта је Вучић реговао још агресивније.

„Срам мене било?!? Срам вас било! Ви сте лажов и лопов. Све сте опљачкали. И уопште ме не интересује ово што сте ми донели. Али да знате, имам и ја нешто за вас. Добићете то на изласку из ове сале. Може да вам буде од користи у даљем раду.“

Радуловић је наставио ништа мање агресивно: „Срам вас било. Уништавате Србију. Једина особа у овој сали која лаже сте ви! У овој књизи можете и да прочитате зашто кажемо да сте ви центар корупције у Србији.“

Један другом су најмање пет пута понављали „Срам вас било“, а онда је све отишло још корак даље. Вучић је још више подигао глас и рекао: „А тако, значи?!? Онда, ајде!“, завртео је прстом у правцу врата. „Ајде! Ајде!“ Поновио је још два пута.

„Шта, хоћете да нас избаците? Не можете да нас избаците! Ми смо посланици, ово је Скупштина, ви сте овде гост. Ако хоћете да кажете да сматрате да је састанак завршен, то се онда тако и каже“, одговорио је Радуловић.

Вучић је затим рекао: „Добро, ја сам рекао своје, ви сте рекли своје“ и још неколико пута поновио „Ајде“, а нас четворо је устало и кренуло према излазу из сале.

Проф. др Душан Павловић,
народни посланик ДЈБ

Врачар мимо воље бирача пао под напредњачку власт

Врачар је пао под напредњачку власт јер је 24. јуна направљена коалиција СНС, СПС-ЈС, ДСС, Двери, ЛДП и Левица Србије. Покрет ДЈБ ће бити опозиција на Врачару, као и ДС, који је предводио листу „Врачар слободно“, захваљујући којој су ЛДП и ЛС ушле у врачарску скупштину.

Иако су грађани Врачара на изборима 24. априла већином, као и увек до сада, гласали за опозицију напредњацима, листе које су им се лажно представљале као заступници грађанске демократије, издале су их ради својих личних интереса и партијских дилова.

Листе ДЈБ и „Врачар слободно“, коју је предводио ДС и која је састављена од неколико

странака, добиле су, заједно, на изборима већину и освојили укупно 23 мандата. Грађани су гласали за странке демократске, грађанске оријентације које су требале да конституишу власт на договореним принципима, пре свега у увођењу потпуне транспарентности.

Договор око формирања нове власти на Врачару направили су још почетком јуна представници листе „Врачар слободно“, коју је предводио ДС, и „Доста је било“. Заједно су имали већину од 24 одборника. Скупштина Врачара има укупно 45 места.

Међутим, још током преговора, преговоре је напустио Михаило Групковић из ЛДП-а (биран

на листи „Врачар слободно“) који је најавио да неће гласати за споразум. што значи да су „Врачар слободно“ и ДЈБ и даље имали већину од 23 одборника.

На почетку конститутивне седница, 24. јуна поподне, СНС је за председника скупштине Врачар предложио управо Михаила Групковића. ДС и ДЈБ су предложили Банета Кузмановића. На гласању је Групковић добио 23 гласа, а Бане Кузмановић 22. Ко је гласао за Групковића?

Сви одборници са листе „Врачар слободно“ и ДЈБ су гласали јавно против избора Групковића, а за избор Кузмановића. Сви осим једног. Ради се о Марку Мандићу из Левице Србије (такође биран на листи „Врачар слободно“). Он је заједно са одборницима СНС, Двери и ДСС гласао иза паравана, тајно. Коалиција ових странака имала је 23 гласа. Она је изгласала Групковића за председника скупштине.

Убрзо након гласања, Марко Мандић (ЛС) је журбано напустио седницу, тако да је напредњачка већина остала без пивотног одборника. Ипак, напредњаци су покушали након тога да изгласају нови састав одбор за мандатно-имунитетска питања у којем би се места дала странкама које немају одборничке групе. Пошто нико није имао већину, гласање је било 22:22. Нови председник скупштине, међутим, није знао да ли сме да прихвати овакав исход, па је питао одборнике „Да ли је ово већина за одлуку? Да ли имамо већину?“ Када је део одборника почео да се смеје, Групковић је предложио да се гласа о томе да ли 22 представља већину. Одборници су почели да се смеју још више.

Када се видело да се све претвара у циркус, седница је прекинута на неодређено време. **C**

*Проф. др Душан Павловић,
народни посланик ДЈБ*

Шапић са радикалима води Нови Београд

На конститутивној седници Скупштине општине Нови Београд 24. јуна за председника Скупштине општине изабран је, уз подршку одборника Српске радикалне странке, Александар Шапић, доскорашњи председник ове Општине.

Подсетимо, на изборима у априлу месецу, изборна листа Покрета „Доста је било“ добила је 5 мандата и била трећа листа, иза Шапићеве изборне листе која је освојила 21 мандат и СНС која је освојила 17 мандата.

Како је током састанака представника свих листа, одржаних протеклих дана Шапић отворено истакао како је обезбедио сигурну подршку радикала, било је јасно да ће одборници покрета „Доста је било“ гласати против његовог именованја за председника скупштине општине Нови Београд. Од укупно

49 именованих општинских одборника, 47 је присуствовало конститутивној седници, против је гласало шесторо, 26 је гласало за, а неважећих је било 15.

Јасно је да је коалицијом са радикалима Александар Шапић издао поверење својих бирача ради својих личних дилова. Још једном наглашавамо да са Српском напредном странком, као ни са Српском радикалном странком, нећемо никад сарађивати ни на једном нивоу. Исти став имамо и према онима који су с њима у коалицијама или с њима кокетирају.

Инсистираћемо на потпуној транспарентности и нећемо одустати у намери да испитамо све наводне „бесплатне програме“ попут школе пливања, бесплатних термина у спортском центру „11. април“, школама јоге, плеса и страних језика, викенд путовања у Темишвар, као и

других програма који су намењени Новобеограђанима.

Сви ови програми нису и не могу бити бесплатни. Они су плаћени из буџета Града Београда и у великој мери су имали удела у личном политичком маркетингу Александра Шапића који му је, између осталог, и донео победу на Новом Београду. Овакав Шапићев поступак још један је доказ због којег грађани губе поверење у политичаре и институције, формирајући став да су „сви исти“.

Покрет „Доста је било“ остаје доследан својим принципима и вредностима због којих су нам грађани поклонили своје поверење. Бићемо оштра опозиција, имајући у виду да смо трећа по снази политичка опција на општини Нови Београд и бескомпромисно остајемо доследни захтеву за потпуном транспарентношћу. **C**

Скупштински одбори полигони бахатости и глупости

Српска напредна странка пред грађанима Србије покушава да одглуми кооперативност и лажну сарадњу у републичкој Скупштини које у ствари нема. Након што је спречио ДЈБ да, као четврта политичка снага у Скупштини која заступа 227.626 бирача, добије потпредседничко место глумећи договор, од конституисања до данас, без икаквог договора, поставио је председнике и потпредседнике у 15 скупштинских одбора.

Последњи у низу је избор Маје Гојковић за председницу Одбора за културу и информисање, а за њену заменицу Наташе Мичић из ЛДП, чиме је потврђено да СНС и ЛДП имају коалициони договор о подели функција.

Конститутивна седница скупштинског Одбора за контролу служби безбедности прекинута је зато што је председавајући одбора, најстарији посланик Војислав Шешељ злоупотребио превелика овлашћења која му даје Пословник Скупштине и без правог разлога прекинуо седницу.

Да све буде још неозбиљније постарала се владајућа СНС већина која је, кршећи Пословник, упркос томе што је седница прекинута, наставила да седи у сали и нелегално изабрала Игорa Бечића (СНС) за председника Одбора.

Слична лакрдија десила се и на седници Одбора пољопривреду, шумарство и водопривреду на којој је за председника изабран Маријан Ристичевић, који је ту дужност обављао и у претходном сазиву. Кад га је посланик ДЈБ Ненад Божић замолио да се као кандидат за председника одбора претходно представи, што је логично кад неког треба да бирате, он је одговорио: „То до сада није била пракса!“

Прва седница Одбора за Косово и Метохију новог сазива Скупштине, као и свих до сада одржаних одбора, заказана је бахато: неблаговремено и без најнужнијих материјала.

Дневни ред седнице имао је две тачке: избор председника и избор потпредседника, без информације о кандидатима, без имена и презима, а камоли биографије.

Председавајући је за председника предложио очигледно унапред уговореног кандидата, без задовољавајућег образложења, и реда ради питао има ли других предлога, те иако је другог предлога било, као и да није, пошто се за тог кандидата није гласало.

Врхунац бахатости власт је показала избором Моамера Зукорлића за председника Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво.

Члан одбора из покрета „Доста је било“ професор Ратко Јанков протествовао је што је на чело одбора изабран човек који је до пре неколико месеци био свештено лице.

– Не могу да подведем науку под било који од аспеката религије, без обзира која је религија у питању и зато ћу гласати против – рекао је професор Јанков, који је био руководилац експертске групе за образовање наставника у пројекту „Стратегија развоја образовања Србије до 2020+.“

СНС се понаша у складу са очекивањима: цинично, некооперативно и манипулативно. За понашање супротно договорима и онемогућавање спровођење политичких договора у Скупштини СНС сваљује кривицу на другог, уместо да преузме одговорност. ДЈБ ће се борити против тога на сваком кораку.

ДЈБ се залаже за нову политичку културу постигнућа у којој није дозвољено манипулативним оптужбама прикривати партократско понашање. Покрет „Доста је било“ ће увек гласати против свих одлука које служе да се партократски намирјују апетити страначке гласачке машинерије и важне функције додељују минорним странкама.

Ко је тројански коњ српске опозиције?

Покрет „Доста је било“ је учи избора проглашаван за тројанског коња српске опозиције. То је требало да значи да ће „Доста је било“, иако се представљао као љута опозиција, после избора направити победничку коалицију са Српском напредном странком где год то буде било могуће.

Ево где је све било могуће, одн. где је све Напредној странци (и неком од њених тренутних коалиционих партнера) био неопходан глас неког другог за формирање победничке коалиције:

Савски венац

На овој општини, СНС је освојила 13 одборничких места а „Доста је било“ седам. То је сасвим довољно да се формира већина, јер је за њу потребно 19 одборника, а СНС и ДЈБ заједно имају 20. Укупан број одборника на Савексом венцу је 37. У тој општини, већину су формирали СНС, СПС, СРС и један мањински одборник.

Врачар

На овој општини СНС је освојила 16 одборничких места, а „Доста је било“ седам. Потребна већина на Врачару су 23 одборника. Укупан број одборника на Врачару је 45. На општини Врачар, супротно вољи бирача, власт са СНС формирао је ЛДП и ДСС.

Вождовац

На овој општини СНС је освојила 26 одборничких места, а „Доста је било“ осам. Потребна већина на Вождовцу је 28 одборника, јер је зкупан број одборника 55. На општини Вождовац, власт

са СНС формирали су СПС, СРС и новооснована одборничка група бивших ДСС одборника „Наш Вождовац“.

Стари град

У Старом граду, СНС је освојила 14 мандата, СПС четири, а „Доста је било“ осам одборничких места. За већину је потребно 29 одборника, јер је укупан број 56. Власт на овој општини је формирала ДС, са коалицијом у којој су СПС, СРС, ДСС и ЛДП.

Нови Сад

У Новом Саду, СНС је освојила 38 мандата, а „Доста је било“ девет. Потребна већина је 40

одборничких места, јер скупштина града Новог Сада броји 78 одборника. Власт у Новом Саду направили су СНС, СПС, ЛСВ, Јединствена Србија, СВМ и Зелена странка.

У свим овим случајевима, СНС није могао сам да направи коалицију, а са „Доста је било“ би то могао да уради. Ипак, ни у једној од ових скупштина „Доста је било“ није направио власт са СНС. Напротив, многи други, међу којима су и они који су оптуживали „Доста је било“ да ће бити тројански коњ српске опозиције, направили су победничку коалицију са СНС или неком од странака која је тренутно са СНС на власти у Републици. (Рецимо, ЛДП на Врачару или ЛСВ у Новом Саду.)

Душан Павловић,
народни посланик ДЈБ / С.П.

Општина	минимална већина	СНС	СПС	ДЈБ
Савски венац	19 (од 37)	13		7
Врачар	23 (од 45)	16		7
Вождовац	28 (од 55)	26		8
Стари град	29 (од 56)	14	4	8
Нови Сад	40 (од 78)	38		9

Нашим животима управља тајкунско мафијашка мрежа

Србијом не управља политичка елита, како се то чини на први поглед, већ економско-тајкунска, мафијашка мрежа, која „из шешира“ бира оне за које процени да су у стању да привуку масе и да спроведу одређену причу.

На терену, три до четири такве екипе међусобно су супротстављене, али свака мисли да има право на наше животе – каже у разговору за Данас Мирослава Миленовић, чланица Савета за борбу против корупције и финансијска форензичарка. Она на питање да ли је реч о тајкунима, одговара да их ми тако зовемо, али да је то далеко шира лезепа квазиеткономске елите. Она у великом загревању држи политичку квазиелиту, која пак за свог мандата ствара неке мале „тајкунчиће“, ограниченог трајања. Али, ови у врху пирамиде трају много дуже.

Ко чини врх тајкунске елите?

Ја бих рекла да је она инострано-домаћа комбинација. Ту спадају они који су у сенци, који се појављују у 24 приватизације на један или други начин, као саветници, консултанти, они који дају капитал или они који се у неком моменту

представљају као власници капитала. Али, често они који се изјашњавају као власници, заправо су само истурени пиони правих власника.

„Мене и данас прате“

Имате ли ви нека сазнања о томе ко вас је напао?

Што се мене тиче, јасно ми је да су ме напали они који ме нису заштитили. То је држава и они који је представљају. Било ко други да ме је напао, био би откривен. А мене и данас прате, и опет се не зна ко.

Да ли због тога још нису решени предмети са листе од 24 спорне приватизације?

Некако је тај списак извештаја које је сачинила Верица Бараћ, захваљујући, не Делегацији ЕУ у Београду, већ Европској комисији, постао синоним за корупцију. Листа је заправо дужа, укључује и нових 45 извештаја Савета, али и многе друге предмете. Ја сам потпуно

сигурна да је у те случајеве једноставно ући, и признајем да сам наивно веровала да ће ова гарнитуре, пошто у њих није била директно укључена, имати довољно политичке куражи и воље да их расветли. Много је теже када је одговоран неко ко је лево или десно уз вас, као на пример, Демократској странци, мада ће и она кад тад то морати да уради због себе, и чини се да ће имати и прилику за то.

Зашто онда није завршено?

На само да није завршено, него је и Агенција за приватизацију на волшебан начин затворена како би се спречиле даље приче. Дубоко верујем да нема прихватљивог разлога да се та 24 предмета не реше. Али, неке су истраге у потпуности доведене до краја, а ти предмети се и даље налазе у предистражним, истражним или неким чудним фазама. Ми у Савету стално инсистирамо да тужилаштво донесе коначну одлуку, јер је и одлука да у неком случају нема доказа или елелмената корупције, нешто што ће суд будућности оценити. Међутим, одређени предмети чекају у фиокама, јер нема чак ни

куражи да се каже А или Б. И о томе ће суд будућности имати шта да каже.

У такву врсту предмета спадају Лука Београд, Ц маркет, Сартид, Беопетрол...

У тим предметима има толико пуно документације, да све може да се осветли. Један од модела како се манипулише, јесте међународна правна помоћ, када ви тражите податке од других држава, али им пишете са жељом да вам никада не одговоре. Тако се или допис формулише неумушито, или се намерно погрешно адресира, и онда иде прича како органи других земаља неће да нам помогну. А у већини случајева, Гордијев чвор се налази овде, али воље нема, један по један ће застаревати и то ће бити „пожељно решење“. Подршку таквим очекивањима имају и у растућем правосудју какво је наше, јер ако имају куражи да нешто и изнесу, па то треба да стигне до суда, онда креће нова машинерија. Погледајте у какву се лакрдију претворило суђење Мишковићу као и сама пресуда, а тек се очекује заплет на апелационом суду. Али, и о њиховим пресудама суд будућности ће имати последњу реч.

Шта је већи проблем, суд, тужилаштво, спрега?

Мислим да је свуда проблем. Ми немамо независно правосудје, немамо независно тужилаштво. Чак и у Уставу пише да је тужилаштво самостално, али не пише независно. А ми смо тужилаштву дали да воид истрагу, и оно за то мора бити независно. Направљена је права рашомонија од реформе правосудја, сада смо то потпуно обесмислили, тако да имамо правосудје које није независно и које је потпуно растушено. Немају свој независан буџет па и једне и друге гуши дневна политика и квазиполитички интереси.

Тако се и десила Сававала?

Код Сававале постоји и трећа карика. Полиција. Знамо да она није реаговала. И постоји још један сегмент ужаса, а то је да истрагу на почетку није водило тужилаштво, него премијер, који све то тумачи на крајње непримерен и пристрасан начин. Томе се додаје и ово што се догодило једном од сведока, који је преминуо на ВМА. Чак и ако је све приоизвод несрећних околности, најнесрећније је то да министар који у техничкој влади руководи ресором здравства, саопштава нешто а да од догађаја није прошло пет минута. Као да га је он неговао. Да смо ми нормална земља, свако из власти ко је само и зуцнуло било шта о Сававали, морао би да поднесе оставку. Тачно је и да су сада сви у техничком мандату, па немају ни шта да поднесу, али начин на који су реаговали је спрдња са правном државом, и спрдња са нашим животима. А једноставно је – ако имаш решење о рушењу, можеш регуларно да рушиш, ако немаш, шта си то радио? И још мандатар дозвољава себи да цени да ли је било са намером или

лошом вољом. То је игра са нашим животима, јуче Сававала, данас мој или ваш стан, мој или ваш живот, шта им пре засмета.

„Прозивају ме полуписмени“

Поред свих универзитетских и докторских диплома о којима се говорило, таблоидима је недавно мета била баш ваша. Зашто?

Мислим да су они у полумраку неког кафанског дима умислили да сам ја иста као и они, да немам диплому, како ми то волимо да кажемо – њихове службе су им то дојавиле. Ја која највероватније имам највише сертификата и која сам стекла диверсификацију великог и разноврсног знања, доживела сам да ме ти полуписмени прозивају. Али то је живот. Њима је било важно да кажу да сам ја ништа, и да је онда и све што сам нашла и видела – ништа. Ако прозивам премијера и директно њега оптужујем за напад који ми се десио, онда је реакција његовог приватног луткарског позоришта логична. Да ме је напао неко јачи и квалификованији, ја бих се бранила, али од напада оних на нивоу лутке нисам хтела. Са нападима ће се наставити јер се извештаји Савета за борбу против корупције тешко варе. Мисле да ће за њих бити боље ако се позову на то да ја нисам економиста, па као не знам ништа, али ваља подсетити да је једну од највећих награда из форензичког рачуноводства добио човек инжењер електротехнике, и уопште, да су најчувенији форензичари које се уз то баве и ревизијом и рачуноводством, из најразличитијих области, од инжењера до доктора, најмање их је економиста. Али за то треба ширина а приватно луткарско позориште је нема. Има силу и бахатост коју подржава квазиполитичка елита.

Ако је тако једноставно, зашто се догодило читав низ тих инцидентних ситуација и онаква збрка у изјавама након што је јавност реаговала?

За мене је Сававала представа која је требало да скрене пажњу са онога што се дешавало у изборној ноћи – да ли је лаж или истина да су се преправљали записници, шта се десило. Требало је да будемо срећни што није било нереди. Ја сам тако доживела тај случај, а шире, он је требало да скрене пажњу и са других

питања – има ли уговора са Арапима, шта је у уговору са Ер Србијом, Аеродромом, старим и новим уговорима са Железаром, ораницама по Војводини... Ми имамо ситуацију да једна афера иде за другом и ми више не знамо о којој да причамо.

Верујете ли да ће на крају бити јасно ко је и зашто то радио. Колико је правда у Србији доступна?

То је релативно. Некима јесте доступна, зато што власт то хоће, некима није, јер неће. Ми смо из Савета по неким предметима из 24 приватизације, подносили кривичне пријаве, нпр. против бивших министара за Штедионицу. Немамо појма како се завршила ни та, нити многе наше друге кривичне пријаве. А за три минута је била процесуирана пријава која је поднета против Савета, односно уручена председавајућем Мирославу Милићевићу везана за наш извештај о ДИПОС-у. Тако се њихово експресно заказивало, док је судбина наших пријава непозната. Значи, правда је достижна само за оне које изабере политичка квазиелита. Ево још једног примера. Ја сам била праћена неколико месеци, о томе сам обавестила полицију, указивала шта се дешава и где. У то време, радила сам пуно напољу, мислила сам да ће то бити мој бег од ужаса у коме сам се нашла, али баш када сам допутовала из Египта, нападнута сам на Зеленом венцу, где постоји сијасет камера, а опет, не може да се утврди ко су нападачи.

Да ли сте могли да претпоставите толики притисак?

Не. Нисам могла да претпоставим да ће они које сам обучавала тако да реагују али страх од губитка посла појео је професионализам.

Недавно сте изјавили да је један од ваших највећих поразних истрага око кипарских пара. А ту је готово немогуће доћи до података, ми смо покушавали да отворимо ту причу и наишли смо на зид ћутања.

Мени је Кипар јасан. Очекујем да прође довољан број година да мирно могу да објавим књигу. И Кипар и 24 приватизације, које сада више служе за нека унутарполитичка разрачунавања, чему помаже овако разграђен и урушен правни систем у коме страда и оно мало институција које смо некако успели да изградимо. Најстрашније је то што су се на нивоу државе, друштва и појединца, изгубила питања шта је поштење, морал, част.

Постоји ли шанса да се као друштво извучемо из тог урушеног система?

Ја дубоко верујем да да. Дубоко верујем у грађанско друштво, у снагу грађанских убеђења и верујем да је уместо овог антисистема у коме живимо могуће изградити систем у коме је свако спреман да преузме одговорност. Сигурна сам да од Србије може да се направи пристојна држава. Да није тако, не бих се упорно овде враћала. C

Прустов упитник:

Саша Радуловић

Која је ваша представа о савршеној срећи?

Живети живот пуним плућима. Бити свој. Чинити добро. Радити по савести. Живот је леп.

Који је ваш највећи страх?

Немам страхове. Само опрез на који вас живот научи. Много је начина да изневерите поверење, само један да га сачувате и оправдате.

С којом историјском фигуром се идентификујете?

Не идентификујем се. Учим.

Којој живој особи се највише дивите?

Не дивим се. Поштујем интегритет, знање, топлину, упорност, победнички дух.

Која је ваша особина коју не подносите код себе?

Нестрпљивост.

Која је ваша највећа екстраваганција?

Кубанске цигаре.

Које је ваше омиљено путовање?

Било их је превише. Сва су била лепа на свој начин.

Коју особину личности сматрате најпреценијом?

Јавно показивање велике бриге за друге људе и великог саосећања за њихове проблеме. А у ствари ...

У којим приликама лажете?

Слагати лажову је задовољство. Иначе, људи углавном прећуткују.

Шта не волите у свом физичком изгледу?

Одавно се више тиме не бавим. Снага и лепота је изнутра.

Које речи или реченице пречесто користите?

Партијски паразитски систем.

Која је ваше највеће кајање?

Немам највеће. Жао ми је увек када повредим некога.

Ко је љубав вашег живота?

Драги Марцел, олади.

Где сте и када били најсрећнији?

Када су нам се родили син и ћерка.

Који таленат бисте волели да имате?

Да уmem да обећавам нешто за шта знам никада неће бити.

Како се тренутно осећате?

Благо сморено.

Шта сматрате својим највећим успехом?

Тек идем ка њему.

Ако бисте се после смрти вратили на овај свет као особа или као предмет, шта бисте били?

Не верујем у светове и враћања.

Који је најдрагоценији предмет који поседујете?

Ни један предмет није драгоцен.

Шта је за вас оличење патње?

Вучић. Кад морате да лажете и обмањујете 24/7 да бисте опстали тамо где не заслужујете да будете.

Којим занимањем бисте волели да се бавите?

Музиком.

Ко су ваши узорни у животу?

Људи са интегритетом. Победници. Превише их је.

Ко је ваш омиљени писац, а ко сликар?

Пекић, Ками, Маркес, Дадо, Гали. И не разумем како без музике: Шопен, Прокофјев, ЕКВ, изворна народна музика.

Ко је ваш омиљени фиктивни јунак?

Талични Том. Алан Форд.

Где бисте волели да живите?

Ту где сада живим. Ако пожелим да живим

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане страначке привредике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо и полагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски страначки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана. Да бисте постали члан Удружења Доста је било – Рестарт потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од кацеларија:

- ☑ Београд, Бранкова 21, тел 011/3282-600, beograd@dostajebilo.rs
- ☑ Нови Београд, Луја Адамича 26 в, novibeograd@dostajebilo.rs
- ☑ Нови Сад, Војвођанских бригада 22, тел 021/452-222, novisad@dostajebilo.rs
- ☑ Ниш, 29. Децембра бр. 14 б, стан бр. 2, nis@dostajebilo.rs
- ☑ Врање, Краља Стефана Првовенчаног бб, локал 18/3, vranje@dostajebilo.rs
- ☑ Крагујевац, Карађорђева бр. 34, kragujevac@dostajebilo.rs
- ☑ Краљево, Цара Лазара 38, 3. спрат, тел 036/307-307, kraljevo@dostajebilo.rs
- ☑ Чачак, Скадарска бр. 7, тел 032/340-550, sacak@dostajebilo.rs
- ☑ Зрењанин, Житни трг бр. 2, zrenjanin@dostajebilo.rs
- ☑ Бор, Радничка бр. 22, Л 2, тел 030/2495-377, bor@dostajebilo.rs
- ☑ Суботица, Петра Драпшина 14, subotica@dostajebilo.rs
- ☑ Лозница, Марије Бурсаћ бр. 40, loznica@dostajebilo.rs
- ☑ Тител, Главна бр. 28, titel@dostajebilo.rs

негде другде, отићи ћу тамо.

Шта највише мрзите?

Пренемагање.

Како бисте волели да умрете?

Немам појма. Свеједно је.

Који је ваш мото?

Немам га. ☑